

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

L. A. Salomon:

Min Ejgørde med
de danske Vaaben-
brødre.

Min Opgjørelse

med

Selskabet

de danske Vaabenbrødres Controlcomitee m. Fl.

af

L. A. Salomon,

Stifter af Selskabet „de danske Vaabenbrødre“.

Priis: 16 Skilling.

Kjøbenhavn.

Forfatterens Forlag.

S. Eriørs Bogtrykkeri.

1867.

Forord.

Baabnbrodrc! En gammel Kamerat henvender sig her aaben, ærlig og ligefrem til Eder, for at bede Eder om at hjælpe sig til sin Ret. Dplært i det praktiske Livs Arbeider, lider hans Fremstilling vistnok af stilistiske Mangler, dem. han beder Eder oversee.

Baabnbrodrc! Det Selskab, hvis Stifter jeg har den Ære at være, kan nu siges at være voxet op fra en Forening til en Institution, og som Følge heraf maa den være den Smaalighedsaand qvit, der undertiden hefter ved mindre Foreninger.

Baabnbrodrc! Det er her første Gang siden min Hjemkomst fra Amerika, at jeg staaer Ansigt til Ansigt ligeover for Eder. Jeg har til nu kun forhandlet med Selskabets Overbestyrelsesmedlemmer, hvor jeg, jeg maa desværre sige det, har mødt en Aand og Tone, der mere syntes at høre hjemme paa en enevældig Regjerings Embedskontoir, end i en fri Stat og i en Forening, stiftet af frie danske Mænd.

Det er mit Haab, at Jester at have læst, hvad jeg meddeleer Eder, og prøvet dets Sandhed, ville yde mig Bistand til at komme til den Ret, som Selskabets Overbestyrelse og Controlcomitee synes at ville nægte mig, en Ret, jeg som gammel

Soldat, som Eders Sidemand i Rækkerne i forrige Krig, sætter Priis paa, en Ret, jeg hellere vil have Eders end Lovens Hjælp at takke for.

Baabensbrødre! Det er min Overbeviisning, at I, efter at have læst dette Skrift, som rettænkende og billige Mænd ville give mig Medhold og aabne den Dør for mig, som Eders Over-Bestyrrelse nu ved smaalige og uholdbare Grunde holder lukket.

Kjøbenhavn, i November 1867.

Endvig August Salomon.

Nogen Tid efter forrige Krig blev det indlysende, at der om faa Aar forestod Danmark en Kamp paa Liv og Død — en Kamp for dets Tilværelse.

Det forekom mig, at det vilde være gavnligt, om Folkets Mand kunde blive vækket og styrket, for at det derved kunde blive bedre istand til at frelse Fædrelandet fra Undergang i en Krig mod vore overmægtige Fjender.

For at gjøre Mit hertil, ønskede jeg at oprette Selskabet „de danske Baabenbrødre“.

Derfor henvendte jeg mig først til Hr. Manufakturhandler Brink, Lieutenant i Kjøbenhavns borgerlige Artilleri, Invalid, Dannebrogsmænd S. Nielsen og Lieutenant Munch i Infanteriet. Nogle Flere, jeg henvendte mig til, vare ikke villige til at deeltage i Dannelsen af Selskabet. Efterat vi havde holdt et Møde, forelagde jeg et af mig forfattet Udkast til Love, hvis vigtigste §§ vare følgende, og hvoraf Baabenbrødrene ville see, at disse endnu ere Selskabets Grundlov.

Foreningens Formaal ere:

Bed at forherlige Minderne fra Krigen, at virke vækkende og styrkende paa Nationalaanden,

ved sin Optræden at gjøre Sit til, at enhver dansk Mand maa betragte det som en hæderlig Gjerning og en stor Ære at være eller at have været Fædrelandsforsvarer,

virke til de danske Invaliders Bedste,

ved Oprettelsen af Hjelpe-, Syge- og Begravelseskasser at virke velgjørende blandt Baabenbrødrene,

naar Foreningen har Kræfter dertil, at holde et Locale, hvor de vigtigste Blade findes, og endelig ved et Bibliothek at virke til Underholdning.

naar Foreningen har Kræfter dertil, da at udgive et Ugeblad deels for at virke til Foreningens Formaal og deels for at have et Sammenknytningspunkt, at danne Afdelinger i Provindserne.

Medlem af Selskabet kan Enhver blive, der har deeltaget i en af Danmarks Krige enten tillands eller tilvands, dog ere Saadanne undtagne, som have lidt en i den offentlige Mening vanærende Straf.

Naar en Vaabenbroder afgaaer ved Døden, er enhver Vaabenbroder pligtig, efter den blandt Brødrene indførte Orden, at vise ham den sidste Ære ved at bære og ledsage ham til Jorden.

Det ugentlige Bidrag er 8 Skilling.

Hjælpe-, Syge- og Begravelsesklassemøder mødte megen Indsigelse, men da jeg strengt holdt paa disse, bleve de ogsaa vedtagne.

Disse vare de væsentligste Bestemmelser i Udkastet, og efter at de tre ovennævnte Herrer tilligemed mig vare blevne enige om at fremme Sagen paa dette Grundlag, samlede vi tilligemed 30—40 Venner og Bekjendte Søndagen den 10de April paa Hjørnet af Holmens Canal og Kongens Nytorv i Stuen. Efterat jeg var valgt til Ordfører, oplæste og forklarede jeg Udkastet, og efter at 11 af de Tilstedeværende foruden Indbyderne havde indtegnet sig, erklæredes Selskabet for stiftet.

Efter forudgaaet Indbydelse i Aviserne holdtes Møde den 17de April, hvor cirka 30 nye Medlemmer lode sig indtegne. Indbyderne bleve nu enige om efter Forsamlingens Anmodning, at overtage den midlertidige Førelse af Forretningerne, indtil en Generalforsamling kunde blive sammenkaldt, der da vilde have at vælge en Bestyrelse.

Forsamlingen bemyndigede Indbyderne at tilkalde en eller flere Mænd, der kunde hjælpe til Selskabets Fremgang. Indbyderne bleve, paa Forslag af mig, enige om, at tilkalde Hr. Dampkjøllentreprenør J. F. Johansen.

Efter Forslag af mig blev det vedtaget, at afholde en Mindefest for Slaget ved Eleøvig, hvor den danske Armee vel

havde maattet vige for Overmagten, men først efter en lang og hæderlig Kamp.

Festen blev fejret i Industriforeningens Locale Søndagen den 24de April. Efterat jeg havde oplæst og motiveret Lovene, indtegnedes endeel Medlemmer, saaledes at Medlemsantallet steg til over 70, hvorefter den egentlige Fest begyndte med Sange, ledsagede af et Musikcorps, og Taler af Dhrr. Skuespiller Holst, Johansen og Undertegnede.

Paa et Bestyrelsesmøde kort efter foreslog Hr. Johansen at supplere Bestyrelsen med to Medlemmer, Dhrr. Overvagtimester Bøse og Copist Fahlberg, hvilket blev vedtaget.

Nogle af Indbyderne og Medlemmerne havde ønsket at see mig som Formand i Selskabet, men jeg afflog dette Tilbud, hvorimod jeg henlede Dpmærksomheden paa Hr. Johansen, da jeg ikke, paa Grund af mine pekuniaire Omstændigheder, saae mig istand til at modtage Valget, og jeg desuden mærkede, at den Modstand, som Selskabet udefra allerede havde fundet, ligesaa meget var rettet mod min Person som imod dette.

Hr. J. blev altsaa af Bestyrelsen valgt til Formand for Selskabet.

Paa et senere Bestyrelsesmøde foreslog Formanden, at Kassereren skulde lønnes, og for at give mig et Beviis paa Erkjendtlighed for Stiftelsen af Selskabet, skulde denne Post overdrages mig, hvilket Forslag jeg imidlertid modsatte mig, eftersom den hidtilværende Kasserer, Hr. Brink, havde udfyldt sin Stilling upaaaklagelig, ligesom jeg ogsaa, som Stifter, ønskede at staae uinteresseret ligeoverfor Selskabet. Da jeg imidlertid efter to Gange at have afflaet Valget ogsaa tredie Gang blev valgt, modtog jeg det paa den Betingelse, at naar Selskabets Gjæld var betalt eller inden den Tid en dygtigere Mand var funden — jeg da vilde fratræde.

Omtrent tre Uger efter fratraadte jeg denne Post, eftersom Selskabets Gjæld nu var betalt, og efterat have aflagt mit Regnskab, fik jeg samme godkjendt af Bestyrelsen. Til Kasserer i mit Sted blev valgt Hr. Fahlberg. — —

Dengang Grundlovsfesten skulde feires, foreslog jeg, at dette maatte see samlet med de andre Foreninger, der vilde feire denne Dag paa Livoli. Ifølge vort Program havde vi en Slagdag at erindre: Slaget ved Dybbøl, 5te Juni 1848.

Dette gav Anledning til den første Uenighed i Bestyrelsen. Formanden mente, at vi kun skulde feire Slagdagen, og dette ikke sammen med de andre Foreninger paa Tivoli, men for os selv i Store Vibenshuus; thi han mente, at vi slet ikke havde noget med Grundloven at gjøre; vi optraadte ikke som Borgere, men derimod som Baabenbrødre. Herimod protesterede jeg, idet jeg mente, at Grundloven havde langt større Betydning i Danmarks Historie end Slaget ved Dybbøl, og vi havde netop meget med Grundloven at gjøre, thi det var jo netop den, der havde givet os Ret til at samles i et Selskab, ligesom det ogsaa vilde see underligt ud, om vi affondrede os paa en saadan Dag. Iøvrigt, da vi ifølge vort Program skulde feire Slaget ved Dybbøl, hvis Betydning for Fædrelandet jeg anerkjendte, mente jeg, vi gjorde dette bedst i Forening med de mange Tusinde Mennesker paa Tivoli, der saaledes vilde bringes til at erindre Slaget, hvorimod, naar vi gjorde dette alene, kun faa hundrede Mennesker vilde feire den. Paa dette Møde blev Hr. Johansens Forslag vedtaget, men paa et senere Bestyrelsesmøde blev det omændret derhen, at vort Selskab skulde, i Forening med Grundlovstoget, gaae til Christiansborg Slot og bringe Kongen vor Tak for Grundloven, hvorefter vi skulde drage til Vibenshuus, for der at feire saavel Slag- som Grundlovsdagen.

Kort efter mærkede Dhrr. Brink, Nielsen og jeg, at Formanden holdt Møder i Selskabets Anliggende med Dhrr. Bøsse og Fahlberg uden at underrette os herom, og at denne Deel af Bestyrelsen modarbejdede os; mig forekom det, at man søgte at bringe Selskabet bort fra sine egentlige Formaal, ligesom jeg ogsaa syntes at mærke, at en vis Indflydelse ud fra gjorde sig gjældende gennem denne Deel af Bestyrelsen.

Her være det mig tilladt i Forbigaaende at bemærke:

Dersom Selskabet de danske Baabenbrødre vandt Bifald, vilde jeg søge at oprette et Selskab under Navn af „det danske Gilde“, hvori enhver dansk Mand og Kvinde kunde optages. Formaalet skulde være omtrent det samme som Baabenbrødrenes: at vække og styrke den danske Folkeand. Der skulde oprettes Hjelpe-, Syge- og Understøttelseskasser. Der skulde afholdes Foredrag, Mindefester og for de yngre Medlemmer Baabenøvelser. Ethvert Sogn, Herred

og Amt skulde have sit vaabensøvede Mandskab saaledes indrettet, at, naar Fædrelandet blev truet, vilde hele det danske Folk staae under Vaaben. (Skytteforeningerne have senere udført en Deel af dette.) Gildet skulde staae i Forbindelse med Vaabenbrødrene igjennem en Fælles-Overbestyrrelse og ved et Ugeblad.

Jeg har sagt, det forekom mig, man søgte at bringe Selskabet bort fra sine egentlige Formaal, og at der gjorde sig en Indskydelse gjældende udefra. Formanden vilde ikke foretage de fornødne Skridt for at indlede Forbindelser med Provindserne, ligesom han, tilligemed den Deel af Bestyrrelsen, der fulgte ham, helst saae den Paragraph, der omhandlede Filialer, aldeles ophævet. Det viste sig mere og mere, at Bestyrrelsen var deelt i to Dele, hvis Principer var hinanden endeel modsatte. Alle de Forslag, jeg kom frem med, mødte en afgjort Modstand af Formanden og hans Tilhængere, og jeg formodede, at man systematisk søgte at modarbejde mig, at stille mig i et slet Lys hos Vaabenbrødrene, hvilket senere har stadfæstet sig.

Aarådagen for Fredericiaflaget nærmede sig. Et Forslag, jeg kom frem med, omtrent i Midten af Juni Maaned, blev mærkværdigt nok antaget.

Forslaget lød paa, at Dagens Høitidelighed skulde deles i en Sørgefest for de Faldne, om Morgenen paa Garnisonskirkegaard ved Kjøbenhavn, og om Eftermiddagen i en Glædefest for Seiren.

Det blev overdraget Hr. Brink og mig at besørge den første Deel af Festen, hvorimod den øvrige Bestyrrelse ledede den anden Deel.

Sørgefesten havde et alvorligt og smukt Præg, Hr. Pastor Hammerich holdt en Tale, et Musikkorps blæste Choraler og ved Medvirkning af Hr. Direktør M. B. Bruun blev af Alhambras Theaterpersonale afsunget en Choral. At nogle enkelte Personer for deres Vedkommende gave Festen en sjællignende Character, var hverken Hr. Brinks eller min Skyld. Imidlertid er jeg, ved at omtale denne Deel af Festen, kommen noget forud for Begivenhederne.

Den 28de Juni blev der afholdt et Selskabsmøde, altsaa ingen Generalforsamling. —

Da Mødet var aabnet, begyndte Formanden at oplæse et

Udkast til nye Love, som han havde udarbejdet, uden at den øvrige Deel af Bestyrelsen havde været vidende herom.

Da han havde oplæst de tre første Paragrapher — hvoraf de to vare ligelydende med de ældre Loves, hvormod den tredie aldeles vilde forandre Selskabets Charakteer — reiste jeg mig og protesterede imod, at der blev oplæst og afstemt videre — de to første Paragrapher var der allerede afstemt over.

Formanden svarede hertil, at han brød sig ikke om min Protest og vilde vedblive at oplæse og lade afstemme over Lovforslaget.

Jeg gjorde da opmærksom paa Lovens § 18, der lød, at der hvert $\frac{1}{4}$ Aar skulde afholdes en Generalforsamling, og at Forandringer i Selskabets Love alene kunde foretages paa denne, dog maatte Forslagene herom indleveres senest 14 Dage forinden Forsamlingen fandt Sted. Denne Oplæsning og Afstemning var altsaa complet ulovlig. Jeg betragtede endydermere, hvad der foregik, som en Overtumpling, og da min Protest ikke blev taget tilfølg, vilde jeg protestere paa en anden Maade, nemlig ved at forlade Mødet, og det vilde jeg ligeledes raade Medlemmerne til at gjøre. Da jeg dernæst forlod Salen, fulgte, af den 70 til 80 Mand store Forsamling, Bestyrelsesmedlemmerne, Dhrr. Brink og Nielsen og de fleste af Baabenbrødrene med, saaledes at der kun bleve nogle Faa tilbage.

Næste Dag fik jeg følgende Brev, dateret den 28de Juni, skrevet af Hr. Fahlberg og undertegnet af Formanden.

Høifæredede!

I Henhold til Lovens § 11, maa jeg paa Selskabet de danske Baabenbrødres Begne meddele Dem, at De er udslettet af Selskabet, og vil De behage at tilbagelevere det Dem meddelte Broderbrev, Medlems Emblem og Afgangskort, da dette efter Regnskabsbogens Udvisende ikke er betalt, uagtet de derom af Kasseren mundtlig er bleren paamindet.

Kjøbenhavn, 28. Juni 1859.

J. F. Johansen,
Formand.

Til
Hr. L. A. Salomon.

Til dette Brev maa jeg knytte nogle Bemærkninger. Paa et Bestyrelsesmøde, otte Dage tidligere, indbetalte Hr. Brink sit Ugecontingent. Dette erindrede mig om, at jeg ogsaa skyldte Noget, men da jeg ikke kunde betale den Aften, bad jeg Kassereren at give Formanden min Qvittering, jeg skulde saa komme op at betale den hos ham. Hertil var baade Formand og Kasserer villige.

Efter at have modtaget ovennævnte Brev, tilskrev jeg Formanden som følger:

Hr. Johansen!

Deres Brev af Gaars Dato har jeg modtaget og følger det hermed tilbage, da jeg troer, det er bedre, det bliver anseet som ikke affendt. Jeg veed vel, at jeg staaer i Debet til vort Selskab, men hvormeget det er, husker jeg ikke; hvad jeg ikke veed, er derimod, at jeg skulde være paamindet af Kassereren, det maa jeg paa det Bestemteste benægte. Jeg, ligesaavel som — (et andet Bestyrelses-Medlem), — har selv paamindet vor Gjæld med omtrent følgende Ord: „Jeg for mit Bedkommende, jeg skylder nok noget Bidrag, men da jeg ikke har Penge, maa jeg bede Dem vente noget endnu.“ Kan det kaldes, at være paamindet af Kassereren? Jeg maae derfor nedlægge en bestemt Protest mod min Udsettelse, ifald De endnu skulde holde herpaa, en Protest — det beder jeg Dem være overbeviist om — der vil tiltrædes af Mange og let kunde føre til ubehagelige Ting. At jeg iøvrigt kunde have meget mere at sige imod denne Fremfærd, er en Selvfølge. Jeg sender herved 3 Mk. i Ugebidrag.

R. A. Salomon.

Naar man nu tager i Betragtning, at Lovens § 11 lyder som følger:

„En Vaabenbroder bliver udsettet af Selskabet, naar han skylder sit Bidrag i 6 Uger. Han bliver paamindet af Kassereren, naar han i 4 Uger ikke har betalt;“ og

at jeg ikke var paamindet af Kassereren, — at jeg ikke havde faaet Underretning om, hvormeget jeg skyldte, — at et andet Bestyrelses-Medlem i ethvert Tilfælde skyldte ligesaa meget som jeg, — at Formanden havde min Qvittering og havde lovet at modtage Indbetalingen, naar dette var mig be-

leiligt, — at det Hele dreiede sig om en Ubetydelighed af høist 16 Skill., — at det havde været en Aftale i Bestyrelsen, at intet Medlem skulde for Tiden udsettes for Resistance, før Bestyrelsen havde taget Beslutning herom, og endelig, naar man ikke lader ude af Betragtning, at Selskabet dog skyldte mig sin Tilbærelse, vil maaskee nedenstaaende Brev, hvormed de to foregaaende bleve tilbagesendte, forundre Læseren. Brevet, der er ordret aftrykt, saavel som de to foregaaende og Breven af Formanden selv, lyder som følger:

Høistærede!

Som Dem bekjendt, er jeg Selskabet Formand og ikke Raadseer jeg har saaledes ikke med at modtage Ugebidrag men har kun i min fornævnte Egenkab haanhævet de af Dem selv udarbejdede Love.

erbødigst

J. F. Johansen.

S. T.

Herr L. A. Salomon.

Hr. Brink henvendte sig nu til Formanden, for at forme ham til at modtage mit Ugebidrag eller til at lade afholde en extraordinair Generalforsamling — men Alt forgjæves; Hr. Johansen gav flere intetsigende Baaakud herimod, blandt Andet ogsaa, at han skulde reise. Dagen efter reiste Hr. Johansen, og vi henvendte os nu til Viceformanden, Hr. Lieutenant Munch, der ogsaa ifølge § 22 saalydende:

„Naar Bestyrelse og Formand ere valgte, sammenkalder denne et Møde af Bestyrelsen, hvori da vælges en Viceformand, der har at lede Forretningerne i Formandens Fraværelse“ —

var berettiget til at sammenkalde en extraordinair Generalforsamling. Lovens § 18, 2det Afsnit lød saaledes:

„En extraordinair Generalforsamling kan sammenkaldes naar Bestyrelsen herom er enig eller $\frac{1}{10}$ af Baaabenbrødrene forlange det. Andragendet derom, samt hvad der skal forhandles, maa være underskrevet af Bedkommende.“

Viceformanden estertalte vore Underskrifter og overbeviiste sig om, at han kunde sammenkalde en extraordinair General-

forsamling, derfor blev efterfølgende Avertissement indrykket i Adressavisen:

Selskabet

De danske Vaabenbrødre afholder en extraordinair Generalforsamling Løverdagen den 2den Juli Kl. 8^{1/2} Aften paa Gl. Kongevei, Bennerløyst, hos Hr. Jørgensen, Straaens overfor den bairiske Sthalle.

Chr. Munch.

Viceformand.

Paa Forsamlingen mødte hele Bestyrelsen med Undtagelse af Formanden. Fordi det var Løverdagsaften, vare kun circa 50 Medlemmer mødte, vistnok paa Grund af, at Mange denne Aften have uopsættelige Forretninger.

Jeg blev af Forsamlingen valgt til Dirigent og der blev ikke gjort nogen Indsigelse, hverken imod min Tilstedeværelse, mit Valg eller i det hele imod Generalforsamlingens Lovlighed.

Af Dhr. Brink, Nielsen og mig var stillet følgende Forslag:

Da Vi ansee det for en Umulighed længere at arbeide sammen med Dhr. Johansen, Bøsse og Fahlberg, bede vi Forsamlingen vælge, om den foretrækker at beholde disse Herrer i Bestyrelsen, i hvilket Tilfælde vi ville aftræde, eller om den vil beholde os og i saa Tilfælde lade de tre fornævnte Herrer aftræde.

Efterat Bøsse havde forlangt Generalforsamlingen udsat, hvilket faldt igjennem, fortalte jeg, hvad der i den senere Tid var forefaldet i Selskabet, hvorefter der udviklede sig en længere Discussion, der var meget livlig. Eftersom Tiden var meget langt fremrykket, havde en Deel forladt Localet, saaledes at da Afstemningen foregik, blev Resultatet, at der med 16 Stemmer mod 1 besluttedes, at Dhr. Johansen, Bøsse og Fahlberg skulde udtræde af Selskabets Bestyrelse.

Selskabets Bøger vare fordræde udeliveredede ved en Requisition af Selskabets Viceformand, Lieut. Munch, men kom ikke tilstede, da Formanden var bortreist og hans Folk ikke vilde lade dem følge med Budet, og saaledes kunde Referatet af Forhandlingerne ikke indføres i Forhandlingsprotokollen. men

maatte af Hr. Lieut. Brink nedskrives paa et løst Ark Papir, hvilket befinder sig i mit Bærg. Næste Dag henvendte Hr. Brink sig paa Hr. Johannsens Bopæl for at faae Bøgerne udleverede, men opnaaede kun, ved Belvillie fra en Contoirbetjents Side, at faae Selskabets Medlemsprotokol udleveret. Denne Bog blev paa et senere Bestyrelsesmøde overleveret mig af den Bestyrelse, jeg ifølge ovenstaaende Generalforsamlings Beslutning maatte ansee for at være lovlig, og overleveret med det Paalæg, at jeg stod til Ansvar for Bogen til Bestyrelsen.

For at der ikke skulde skee nogen Forstyrrelse i den Fest, der allerede var berammet til den 6te Juli, bleve samtlige Medlemmer af den nu adsplittede Bestyrelse, paa Forslag af Hr. Directeur Bruun, enige om at vedblive med Festsarrangementet, saaledes at al Uenighed skulde hvile, indtil den 6te Juli var forbi.

Imidlertid saaes i Adresseavisen for 5te Juli 1859 følgende Avertissement:

Selskabet

De danske Baabenbrødre.

Efter Begjæring af 25 af Selskabets Medlemmer afholdes, i Genhold til Lovens 2det Afsnit § 18, idag Tirsdagen den 5te Juli Kl. 8^{1/2} Aften en extraordinair Generalforsamling i Studiestræde 8. Afgangskort bedes foreviist.

Kjøbenhavn, den 4de Juli 1859.

J. F. Johansen.

p. l. Selskabets Formand.

Hr. Johansen ændrede altsaa ikke, hvad den foregaaende, i enhver Henseende lovlige Generalforsamling havde vedtaget, nemlig at han og D^r. Bøse og Fahlberg vare udelukkede af Bestyrelsen. Hvorledes kunde Hr. J. optræde som Selskabets Formand, efter paa lovlig Maade at være assat som saadan, og hvorledes kunde en aldeles uberettiget sammenkaldt Generalforsamling fatte nogensomhelst for Selskabet bindende Beslutning?

Saalænge man ikke kan bevise, at den af Viceformanden indkaldte Forsamling var ulovlig, saa

Længe har jeg Ret til at betragte mig som et forurettet Medlem af Selskabet, saalænge dette ikke er fæstet, kan jeg med fuldkommen Ret kaste Beskyldningen om Volds-handlinger tilbage paa rette Vedkommende. Dog herom senere.

Paa Hr. Johannsens Forsamling blev vedtaget, at min Udskeltelse for Resistance skulde være lovlig, uagtet jeg, som man har seet, havde tilbudt at betale den. Paa Mødet indfandt Hr. Brink sig for i den lovlige Bestyrelses Navn at protestere imod Forsamlingens Afholdelse, idet han gjorde de Tilstedeværende opmærksomme paa, at Hr. Johannsen var aldeles uberettiget til at optræde som Formand, eftersom han ifølge Generalforsamlingens Beslutning af 2den Juli, var affat som Formand; hvis der skulde blive vedtaget Beslutninger, vilde disse ikke være gyldige. Derefter forlod Hr. Brink Locallet.

Næste Dag, den 6te Juli, foregik den tidligere omtalte Fæst, om Morgenens paa Kirkegaarden og om Eftermiddagen paa Alhambra. Om Morgenens, hvor Hr. Brink og jeg havde Arrangementet, gik Alt roligt af, uden at man mærkede noget til Uenighed i Bestyrelsen, thi vi vilde holde den tidligere Aftale, at lade al Strid hvile paa denne Dag. Om Eftermiddagen, da jeg indfandt mig i Filosofgangen, for at deeltage i Processionen til Alhambra, forsøgte Hr. Johannsen uagtet vor Aftale at bortvise mig, hvilket ikke lykkedes, da jeg overtydede Hr. J. om, at dette ikke saa let lod sig sætte i værk, idet jeg forresten gjorde opmærksom paa, at det just ikke var paa Grund af Lyst til at deeltage i Processionen, jeg havde indfundet mig, men derimod fordi det var min Pligt.

Det var overdraget til mig at skaffe nogle Talere samt Sange til om Eftermiddagen. Blandt Sangene var der en skrevet af mig, men derfor blev den naturligviis heller ikke afsunget.

Man var som sagt bleven enig om, paa denne Dag at lade al Strid hvile, og at Bestyrelsen skulde fungere i dens tidligere Stilling, og som en Følge heraf optraadte Hr. J. som Formand, i hvilken Egenskab han ofte under Fæsten optraadte paa en mindre passende Maade, saaledes at der flere Gange var Anledning til at gjøre Indsigelse. — men da Hr. Brink, Nielsen og jeg ikke ønskede, at Publikum skulde blive bekendt med den Uenighed, der herskede, holdt vi os til-

bage, hvilken Tilbageholdenhed forresten blev aldeles misforstaaet af Hr. J. og hans Venner.

Det havde været let nok for os, paa Grund af Generalforsamlingen af 2den Julius Beslutning, ved Hjælp af Kongens Foged at faae udleveret Selskabets Bøger, og saaledes faae udelukket Hr. J. og hans Venner af Bestyrelsen, men fordi vi savnede de dertil fornødne Penge, maatte vi undlade dette.

Hr. J. havde imidlertid ikke været ledig; han fik valgt en ny Bestyrelse, og af denne blev mig affordret den af den lovlige Bestyrelse hos mig deponerede Medlemsprotocol, hvilken jeg nægtede at udlevere. Senere forlangte Hr. J. Hjælp fra Kongens Foged, og fik saaledes mod en Udgift af 9 Rdlr. 3 ½ Bogen udleveret.

Det gjør mig ondt, at Selskabet har havt denne Udgift, og dette har været et af de stærkeste Beviser, man har ansført paa min Brøde imod Selskabet, — men man erindre, at Bogen var mig overleveret af den eneste lovlige Bestyrelse, for hvem jeg stod til Ansvar for dens Tilstedeværelse; man erindre, at Hr. J., efter min Anskuelse, var en yderst uheldig Formand, der førte Selskabet paa en mindre heldig Maade, saaledes at det let kunde miste den Agtelse i den offentlige Mening, der var saa nødvendig, naar det skulde kunne opfylde sine Formaal, en Anskuelse, som det syntes Medlemmerne have deelt, ved at vælge en anden Formand ved første givne Leilighed.

Kort Tid efter Bogens Udlivering udspandt sig en Avisfeide mellem Hr. J. og mig, men da denne naturligviis ikke bragte noget positivt Resultat, og vi manglede Penge til at faae vor Ret sat igjennem ved Domstolene, besluttede vi at danne et nyt Selskab, hvis Love skulde respecteres bedre end det ældres, og hvor Medlemmerne ikke blindt skulde være paa sigvorne en Bestyrelses despotiske Luner.

Lovene, som det var vor bestemte Hensigt at overholde, vare enslydende med de ældre med Undtagelse af en Passus i § 1 saalydende: at værne om de Friheder, Grundloven har givet os.

Dette ansaae vi for nødvendigt at ansøre, eftersom vi troede at have bemærke, en Tendens til det Modsatte i det ældre Selskab. Selskabets Navn var: „De frifindede danske Baabenbrødre“.

• Hvad vi især stræbte efter, var at sætte os i Forbindelse med Provindserne, hvilket ogsaa lykkedes, idet adskillige Filialer bleve dannede. Da det ældre Selskab erfarede dette, begyndte det ligeledes at correspondere med Provindserne, og saaledes have „de frifindende Vaabenbrødre“ den Fortjeneste, at have givet Stødet til Selskabets store Tilvæxt.

Dog ogsaa i andre Henseender have „de frifindende Vaabenbrødre“ Fortjenester. Det havde paaviist, i hvilken Retning det andet Selskab let kunde blive ledet, og ved sin Stiftelse advaret herimod, ligesom det upaatvivlelig — hvad Hensigten ogsaa var — har virket til at lede det ældre Selskab igjen paa rette Veie, og derved gjort Selskabet stort.

Man har beskyldt mig for, ved Stiftelsen af „de frifindende Vaabenbrødre“, at have villet skade Selskabet „de danske Vaabenbrødre“.

Herimod skal jeg dog indvende, at jeg ikke var ene om at stifte det, at vi saae, hvorledes Bestyrelsen agtede Lovene, idet den kun fortolkede dem efter sit eget Godtbefindende, at vi troede at spore en Lyst hos Bestyrelsen til at bruge Selskabet i en alt andet end frifindet Retning og endelig den ilde Medfart, jeg havde lidt, tværtimod al Lov og Ret — alt dette ikke alene undskyldte, men gav os ogsaa Ret, ja gjorde det til en Pligt for os at optræde som vi gjorde. Dette giver os Ret til at sige, at vi, ved Stiftelsen af „de frifindende Vaabenbrødre“, have gavnet Selskabet „de danske Vaabenbrødre“, hvorimod sidstnævnte Selskabs Formand med sine Benner have skadet det ved deres hensynsløse Udfærd.

Jeg kunde endyderligere paastaae, at da Selskabets Love vare enslydende paa en Undtagelse nær, som ingen dansk Borger kunde undlade at gaae ind paa, saa havde det været ligegyldigt, om end ogsaa alle Medlemmerne af det ældre var gaaet over i det yngre Selskab, Formaalet var jo dog blevet opfyldt — rigtignok under en anden Bestyrelse.

Efter min Vortreise til Amerika i Oktober 1859 ere „de frifindende Vaabenbrødre“ blevet opløste i Kjøbenhavn, og Medlemmerne for største Delen indtraadte i det ældre Selskab.

Da jeg var vendt tilbage fra Amerika, i August 1864, blev jeg af flere Vaabenbrødre opfordret til atter at indtræde

i Selskabet, og jeg lod mig endelig, efter at jeg havde været i Danmark i omtrent 6 Maanedes, bevæge til at indmelde mig. Jeg fik nogen Tid efter en Skrivelse fra den københavnske Afdeling, med en Afskrift af et Brev fra Overbestyrelsen, hvori den tilmeldte mig, fordi jeg engang **efter Angte** var excluderet af Selskabet, turde den ikke optage mig paa sit Ansvar, men havde sendt Sagen videre til Overbestyrelsen; og denne meldte, at den paa Grund af min „revoltaire“ Optræden i Selskabet heller ikke paa sit Ansvar turde optage mig — men havde sendt Sagen til Kontrolcomiteen. Da der var gaaet nogen Tid, tilskrev jeg Kontrolcomiteen og udbad mig Underretning om Sagens Gang. Herpaa svarede mig fra Komiteens Formand under 14. Marts 1865, at man endnu ikke var kommen til noget Resultat i min Sag, og at saasnart et saadant forelaae, skulde jeg blive underrettet herom.

Saaledes stod det hen indtil Juli, da denne Sag kom for paa Hovedgeneralforsamlingen. Denne bestaaer af Repræsentanter fra Selskabets forskjellige Afdelinger. Her følger et Referat denne Sag betræffende.

„Formanden for Kontrolcomiteen, Grosferer A. Veel, forespørger, hvorvidt Comiteen kan ansees bemyndiget til at gjøre Brug af den samme ved Lovens § 15 hjemlede Autoritet som øverste Instans i Exclusionsager, der have fundet deres Afgjørelse forinden Komiteens Konstitution, til hvilken Forespørgsel han er foranlediget ved Andragender om Gjenoptagelse af de resp. i 1850, 1861 excluderede Baabenbrødre, Salomon og — — —

§ 15 lyder:

„Indsigelse mod et Medlem kan gøres af Afdelingsbestyrelsen eller af 50 Medlemmer i den københavnske og af 20 Medlemmer i de øvrige Afdelinger; denne Indsigelse maa være motiveret og skriftlig, og Sagen afgøres da af Generalforsamlingen i den Afdeling, hvortil den Paagjældende hører, med kvalificeret Stemmesleerhed. Troer han sig forurettet ved den af Generalforsamlingen afsagte Dom, har han Ret til igjennem Overbestyrelsen at indanke sin Sag for Controlcomiteen, for hvem det tillades ham at give Møde, eller skriftlig at forsvare sig, og hvis Dom han derpaa maa underkaste sig.“

Man sees saaledes heraf, at Controlcomiteen stod i den Formening, at jeg var excluderet, endstjændt den, i hvert Fald

dens Viceformand, Hr. Bøsse, dog maatte vide, at jeg kun var udslettet paa Grund af Restance, hvilken Udsettelse imidlertid aldrig er skeet paa en lovlig Maade.

Bed Afstemningen paa Hovedgeneralforsamlingen besluttedes med 32 Stemmer imod 20 at det skulde overlades til Controlcomiteen at ordne saadanne Sager.

Det var den 29. Juli 1865.

I August modtog jeg følgende Brev:

Selskabet
De Danstes Baabenbrødre
Controlcomitee

Kjøbenhavn, 18. August 1865.

Bed det af Controlcomiteen den 17de afholdte Møde, blev det vedtaget, at De ei kan optages i Selskabet de danske Baa-
benbrødre.

I Formandens Fraværelse
Bøsse,
Viceformand.

Til
Hr. Cigarfabrikant L. A. Salomon.

Eftersom jeg ifølge Controlcomiteens eget Andragende og Hovedgeneralforsamlingens Beslutning skulde dømmes efter § 15, men da der hverken nu var gjort Indsigelser imod mig af Afdelingens Bestyrelse eller af noget Medlem, ligesom der selvsølgelig heller ingen Generalforsamling var afholdt om denne Sag, og da jeg ikke kunde føle mig forurettet over en Beslutning af en Generalforsamling, der ikke havde været afholdt, saa kunde jeg jo ikke indanke min Sag igjennem Overbestyrelsen for Controlcomiteen. En saadan Indanken er ikke skeet fra min Side — med hvad Ret dømmer derfor Controlcomiteen i Sagen? Lad os forudsætte, at Controlcomiteen troede, at jeg havde indanket Sagen — hvorledes vil den saa forsvare, at den ikke har tilladt mig at give Møde eller forsvare mig skriftligt? Jeg er ikke bleven opfordret, end ikke med en Tøddel, til at møde eller forsvare mig.

Det forekommer mig, at Controlcomiteen i ethvert Til-

sælde har fortolket Loven uheldig, og at den har handlet ulovlig.

Jeg havde nu seet, hvad jeg kunde vente af Selskabets Bestyrelser og besluttede derfor at anlægge Sag imod dem. Jeg indkaldte til at møde i Forligelsescommissionen, d'hr. B. Holst, Formand for Overbestyrelsen, B. Hartvigsen, Formand for den kjøbenhavnske Afdelings Bestyrelse samt A. Veel, Formand for Controlcomiteen. —

Der vil maaskee gives Nogle, der finde det forunderligt, jeg satte saa stor Priis paa at blive Medlem af Selskabet, at jeg vilde udsætte mig for saa megen Splid og Ubehagelighed; hertil skal jeg kun svare, at jeg for det Første ikke synes om at opgive min Ret, selv om dette skulde møde nok saa megen Modstand og Misbilligelse, og at jeg skyldte de Medlemmer, der havde taget Sagen i deres Haand, selv at forsølge denne til det Yderste, og at § 4, hvis første Afnit lyder saaledes:

„Ingen, der har ført Vaaben mod Danmark eller har været domsfældt for en i den offentlige Mening vanærende Handling eller som isøvrigt ikke kan siges at være i Besiddelse af sine Medborgeres Agtelse, kan være Medlem af Selskabet.“ —
Kunde give Anledning til, at mange Medlemmer troede, det var denne §, der blev anvendt paa mig. Det var en Kjendsgjerning, at mange Medlemmer enten slet ikke kjendte mig — især i Provindserne — eller havde et aldeles feilt Begreb om mit Forhold til Selskabet.

Jeg veed med Sikkerhed, at jeg var gjort mistænkelig for Medlemmer, som om ovennævnte § virkelig kunde anvendes paa mig. Kun forholdsviis saa Medlemmer vidste, at jeg var Selskabets Stifter, hvorimod man ofte ved Sammenkomster i Kjøbenhavn som i Provindserne havde udbragt Leve for Selskabets Stifter, Hr. Johansen, uden at det Urigtige heri var blevet opdaget, ja, jeg har endogsaa seet Hr. J. blevet betegnet som Stifter i Selskabets Blad, endstjøndt Hr. J. først indtraadte i Selskabet over 8 Dage efter Stiftelsen. Her være det mig tilladt at bemærke, at jeg havde Selskabets Nr. 1, men ved den opstaaende Uenighed bemægtigede Hr. J. sig dette Nr. 1. Hvem der var Selskabets Stifter — for-

saavidt ikke de 4 Indbydere eller de 15, der indmeldte sig paa Stiftelsesdagen kunne kaldes Stiftere, — kunde isvrigt være ligegyldig, hvis ikke en Uberettiget var tillagt denne Benævnelse. For at oplyse Medlemmerne herom og for yderligere at constatere, hvor lidet broderligt Baabenbrødrenes Myndighed havde handlet imod mig, gjorde mine Venner Medlemmerne bekendt med, at Selskabet skyldte mig sin Tilværelse. Det er altsaa ingenlunde mig selv, der fra først har bekendtgjort dette, hvorimod jeg ikke har kunnet undlade paa Opfordring ved adskillige Leiligheder at bekræfte Ovenstaaende. Tager man nu dette i Betragtning, saa vil man vistnok, selv om jeg havde gjort mig skyldig i Forseelser mod Selskabet — finde det besynderligt og lidet stemmende med den Aand, der burde herske i Selskabet, at man efter saa mange Aars Forløb, efter et Ophold i Udlandet og paa den samme Generalforsamling, der vedtog at optage dem, der engang have baaret Baaben mod Danmark, men senere kæmpet for det — udelukkede Selskabets Stifter!!!

Den 31. August 1865, mødte for Forligelsescommissionen de resp. Bestyrelser, men vilde ikke indgaae Forlig paa Betingelse af min Optagelse i Selskabet, og Sagen blev som Følge heraf henviist til Rettergang. Eftersom mine Venner i Selskabet imidlertid bade mig om at vente til den førstkommende Hovedgeneralforsamling, udsatte jeg at indanke Sagen for Retten, for derved yderligere at give et Beviis paa, hvor lidet jeg var fjendtligt stemt mod Bestyrelserne, og for ikke at forvolde Selskabet Udgifter til en Proces.

Den 23. Januar forlangte Hr. Krigssekretair, Toldassistent Marcé i en Skrivelse til den Kjøbenhavnske Afdelings Bestyrelse mig paany optaget i Selskabet, hvorefter denne sendte den til Overbestyrelsen, som atter sendte Sagen til Controlcomiteen, og nu først lykkedes det fra denne at faae Præmissjer til den tidligere udtalte Dom. De lode:

„De danske Baabenbrødres
Controlcomitee.

Kjøbenhavn, den 15. Februar 1867.

Controlcomiteen kan ikke i de gennem Overbestyrelsen modtagne Afskrifter af Breve, veglede imellem Selskabets davæ-

rende Formand og det af Selskabet udslettede Medlem, Hr. Salomon, tilligemed de af Hr. Sekretær Marc i samme Sag gjorde Indlæg, finde nogen saakaldet „ny Dylhøning“, der skulde kunne forandre Comitæens Mening om Hr. Salomons Strafkyldighed (ja saa?). — Brevene vidne kun hyderligere om, hvad der allerede af Forhandlingsprotocollen var Comitæen bekendt, at der i den Bestyrelse, der selv havde forfattet Selskabets daværende Love, herskede den utilgiveligste Strid, Uorden og Lovovertrædelse. — Man seer alene af de Comitæen tilføjede Breve, at Forfatteren af Lovene hverken havde betalt Indskud eller Contingent. Men da Hr. Salomons egentlige Strafkyldighed (hvor tør Comitæen bruge Ordet Strafskyldighed?) begynder med hans Handlinger, efter at disse Breve vare veylede, have disse, der ikke vare Comitæen ubekjendte før, ikke havt nogen Indflydelse paa den udtalte Dom.

Comitæens Dom er støttet til tre forskjellige Handlinger af Hr. Salomon, hvoraf hver enkelt vilde være tilstrækkelig til at en Generalforsamlingen udslettede ham af Selskabet:

1) Det af Selskabet for Indskuds- og Contingent-Resistance udslettede Medlem Hr. Salomon har, istedetfor paa lovlig Maade at betale sin Resistance og derved erhverve sig Ret til atter at blive Medlem, forsøgt ved OVERRUMPLING og MAGT at trænge sig ind i Selskabet, idet han, i Formandens Fraværelse fra Staden, har ladet afhente fra dennes Bolig Selskabets Medlemsprotokol, sammenkaldt en Generalforsamling, mødt ved den, som om han endnu var i Selskabet, egenmægtig sat sig paa Dirigentpladsen, derfra anklaget Bestyrelsen og navnlig Formanden, samt forlangt hans Afstættelse.

At en senere Generalforsamling, indkaldt af den lovlige Bestyrelse (??) paa Forlangende af 25 navngivne Medlemmer, har erklæret Hr. Salomons Generalforsamling og alle paa den tagne Beslutninger ugyldige og ulovlige og tillige erklæret hans Udsættelse for Resistance for lovlig, kan ikke formindste Hr. Salomons Strafbarhed for den Voldsbehandling, der udvistes af ham efter hans Udsættelse — og hvorover der den Gang ingen Dom kunde sælde, da han ikke var Medlem af Selskabet.

2) Hr. Salomon havde, hvad ovenfor er sagt, ladet Selskabets Protocol afhente hos Formanden i dennes Fraværelse — og da to Bestyrelsesmedlemmer gjentagne Gange indfandt sig paa hans Bopæl for at forlange den udleveret

nægtede Hr. Salomon at tilbagelevere Selskabets Eiendom. Bestyrelsen saa sig derfor nødt til at forlange Assistance af Kongens Foged (Hør), og da først blev ved Tvang Selskabets Protokol udleveret. — Denne Fogedforretning kostede Selskabet 9 Rdlr. 48 ø. — Da der nu i de af Hr. Salomon forfattede Love, som vare gyldige i 1859 i § 12 staaer, at den, der borttager Noget af Selskabets Eiendele, skal udsettes af Selskabet, var den daværende Bestyrelse fuldkommen berettiget til, for denne nye Volds handling at udsette ham for bestandig, men da, hvad atter maa gjentages, han ikke var Medlem, (??), kunde Bestyrelsen dengang kun ifølge Loven, ved egen Magtfuldkommenhed beslutte at han skulde forblive udsett.

3) Strax efter at det Ovennævnte var passeret, stiftede Hr. Salomon et Selskab her i Staden kaldet „de frisindede danske Baabenbrødre“, og uagtet dette ikke er en directe Brøde mod Selskabet, saa har Comiteen ikke kunnet affee fra at denne Handling, naar man sætter den i Forbindelse med, hvad der var gaaet forud, skulde skade Selskabet, hvad den ogsaa, om end for en kort Tid gjorde, idet Flere, der delte Meninger med Hr. Salomon, forlode vort Selskab for at indtræde i det Frisindede.

Imidlertid vil Controlcomiteen, uagtet Hovedgeneralforsamlingen i 1865 nedlagde hele sin Myndighed til at dømme i denne Sag og lignende Sager i Comiteens Haand, dog, hvis det ønskes af et større Antal af Medlemmer i den kjøbenhavnske Afdeling, endnu engang forebringe Sagen for Hovedgeneralforsamlingen, men indtil da har Alt sit Forblivende.

Jøvrigt henvises til vedlagte Skrivelse til Overbestyrelsen.

Bosse.	L. Both.	F. C. Menz.	Leser.
	H. Tronier.	J. F. Uhl.	

Til Selskabet de danske Baabenbrødres Afdeling i Kjøbenhavn."

Ovennævnte Aktstykke, maa man næsten fortvivle over at skulle besvare — der er saalidt Logik deri, og det er saa usammenhængende og selvmodsigende, at det næsten er umuligt at faae noget Fornuftigt ud deraf. Jeg skal imidlertid forsøge at faae frem, hvad Comiteen har bestyldt mig for.

Den siger, at den ikke kan finde nogen saakaldet ny Op-

lysning i Brevene og det af Hr. Marcø forfattede Indlæg. Maa ske den dog af Brevene vil kunne see, at jeg har tilbudt at betale min Restance, hvilket Tilbud imidlertid blev tilbageviist af den daværende Formand. Og med hvad Ret?

Endvidere siger Comiteen, at Brevene vidne kun yderligere om, at der i den Bestyrelse, der havde forfattet Selskabets daværende Love, herskede den utilgiveligste Strid, Uorden og Lovovertrædelse. Hvorfor kaste denne Bestyrdning paa mig alene. Comiteens nuværende Formand var jo selv Medlem af den daværende Bestyrelse. Man vil paa et tidligere Sted have seet i dette Skrift, at det ikke var fra mig, Uorden, Strid og Lovovertrædelse kom, men derimod fra mine Modstandere. „Man seer alene af de Comiteen tilstillede Breve, at Forfatteren af Lovene hverken har betalt Indskud eller Contingent.“

Det er beklageligt Comiteen alene saae dette; thi dersom den havde tænkt over, hvad den havde fundet i Brevene, vilde den vist have seet, hvor hensynsløst man havde behandlet mig. Mærkeligt nok siger Comiteen et Sted, at Bestyrelsen har forfattet Lovene, i næste Passus siger den, at jeg har forfattet dem! Det er logisk. Hvad Paastanden, at jeg ikke skulde have betalt Contingent, angaaer, maa jeg stemple den som **usand**, hvad omstaaende Regnskab indtil 7. Mai 1859 vil bevise. Det kan, eller ialtsald burde ikke være Comiteen ubekjendt, at jeg havde Selskabets Nr. 1 indtil 29. Juni, da Volds handlingen, at udstøde mig af Selskabet, blev udført, og man vil i Regnskabet finde, at Nr. 1 har betalt 4 Ugers Contingent. Hvad Indskud angaaer, da kunde dette betales afdragsviis. Af 90 Medlemmer havde 3 betalt hver 1 Rd. og 20 hver 16 $\frac{1}{2}$, de Øvrige havde Intet betalt.

Løbe-Nr.	Hger betalt	Løbe-Nr.	Hger betalt	Løbe-Nr.	Hger betalt	Løbe-Nr.	Indtegningspenge betalt
1	4	38	6	66	3	5	6 Mk.
2	4	39	1	67	2	6	1 —
3	4	40	3	68	1	5	1 —
4	4	41	1	69	1	18	1 —
5	1	42	1	70	1	21	1 —
6	4	43	2	71	3	38	1 —
8	2	44	1	72	1	45	1 —
11	3	45	3	73	2	47	1 —
15	3	46	3	74	1	48	1 —
16	3	47	2	75	»	53	1 —
17	2	48	2	76	1	55	1 —
18	5	49	1	77	1	58	1 —
20	3	50	1	78	2	60	1 —
21	1	51	1	79	1	61	1 —
22	1	52	2	80	1	66	1 —
24	2	53	2	81	1	70	6 —
25	1	54	1	82	4	76	1 —
26	1	55	2	83	4	77	1 —
27	3	56	1	84	4	78	1 —
28	6	57	1	85	2	79	1 —
29	3	58	3	86	2	86	1 —
30	1	59	1	87	1	87	1 —
32	1	60	1	88	»	59	6 —
33	3	61	2	89	»		
34	6	62	3	90	»		
35	1	63	3				
36	1	64	1				
37	1	65	1				

Comiteen figer endvidere, at det for Contingent udfleede Medlem, istedetfor paa lovlig Maade at betale dette, har søgt ved Ovrerrumpning at trænge sig ind i Selvfabet.

Brevene ville netop bevise, at jeg har søgt at betale min Restance paa lovlig Maade efter for-

udgaaet Aftale med Formand og Kassierer. Jeg kan ved Bidner bevise Sandheden heraf.

Jeg har ikke ladet afhente fra Formandens Bopæl Medlemsprotokollen, jeg har ikke sammenkaldt en Generalforsamling, jeg har ikke egenmægtig sat mig paa Dirigentpladsen.

Hr. Brink har afhentet Protokollen efter Requisition af Viceformanden. Denne har sammenkaldt Generalforsamlingen og ikke jeg, og jeg blev af Forsamlingen valgt til Dirigent og har ikke egenmægtig sat mig paa Dirigentpladsen.

Generalforsamlingen blev anerkjendt som lovlig, **endogsaa af Controlcomiteens nuværende Formand, Hr. Bøsse**, og jeg kan bevise det af mig her Fremførte.

Controlcomiteens heromhandlede Beskyldninger ere altsaa usande.

„Den extraordinaire Generalforsamling den 2den Juli 1859, blev efter foregaaende lovlig Indkaldelse,“ — saaledes hedder det i det officielle Referat, der, paa Grund af Forhandlingsprotocollens ikke Tilstedeværelse, nedstreges paa et løst Blad for senere at indføres, — „afholdt paa Bennerløyst Gl. Kongevei, Aften Kl. 8^{1/2}.“

Tilstede af Bestyrelses Medlemmer vare Dhr. Bøsse, Brink, Fahlberg, Munk, Nielsen og Salomon. Til Dirigent blev valgt Hr. Salomon. Selskabets Bøger vare fordrede udleverede ved en Requisition af Selskabets Viceformand Hr. Lieut. Munk, men kom ikke tilstede, da Formanden Hr. Johansen var bortreist, og hans Folk ikke vilde lade dem følge med Budet. Efter en Diskussion, som var meget livlig, blev der forlangt Afstemning, og denne havde da det Udfald, at man med 16 Stemmer mod 1 Stemme besluttede, at Dhr. Johansen, Fahlberg og Bøsse skulde udtræde af Selskabets Bestyrelse.

København, den 2den Juli 1859.

C. Brink. H. Nielsen. L. A. Salomon.“

Den senere af Hr. Johansen afholdte Generalforsamling maa ansees for at være ulovlig, saalænge man ikke beviser, at den af Viceformanden indkaldte var det. Indtil da maae alle paa den senere Generalforsamling tagne Beslutninger ansees for ulovlige og ugyldige; thi det er ikke nok, at man erklærer den tidligere for ulovlig, man skal og maa kunne bevise det.

Comiteen gjentager her, at jeg havde ladet hente Selskabets Medlemsprotokol, hvilket jeg allerede har sagt er usandt. At Protokollen af nogle Herrer blev forlangt af mig, er sandt; men jeg kunde isølge den lovlige Generalforsamlings Beslutning ikke ansee dHr. for en lovlig valgt Bestyrelse, og derfor kunde jeg ikke udlevere den.

At anvende Lovens § 12, der siger, at den, der borttager noget af Selskabets Eiendele, skal udslettes af Selskabet, er — da jeg hverken har borttaget eller ladet borttage den omhandlede Protokol — en saadan Beskyldning, hvorfor jeg kunde saae Controlmitten dømt ved Domstolene!! Da jeg nu har beviist og tydeligere kan bevise Ovenstaaende, gjøres Comiteens Mening ugyldig: at den daværende Bestyrelse var berettiget til at udlette mig, — og jeg erklærer det derfor for en Fornærmelse og en Bolds handling, om den daværende Bestyrelse udslattede mig paa Grund af, at jeg skulde have borttaget Medlemsprotokollen.

Angaaende Punkt 2, tillægger Controlcomiteen mig ingen direkte Brøde mod Selskabet, og jeg har allerede tidligere i dette Skrift omtalt mit Forhold til „de frivillige Vaabenbrødre“, hvorfor jeg ikke behøver at omtale det her.

Det være langt fra mig at beskylde Medlemmerne af Controlcomiteen for at have personligt Fjendskab mod mig, — men jeg kan dog ikke troe Andet, end at adskillige Medlemmer have ladet sig lede af mindre venlige Følelser, og jeg kan ikke Andet end undres over, at Comiteens Formand Hr. Bøsse, der saa at sige selv var Part i Sagen, — ikke i denne Sag fratraadte sit Dommersæde.

Jøvrigt var det et vistnok berettiget Forlangende af mig, at dHr. Medlemmer af Comiteen havde søgt de rette Oplysninger i Sagen, hvilke vare saa lette at erholde, og ikke dømt

iblinde eller maaskee efter enkelt Mand's Udsagn, som jo saa let kunde tænkes var fjendtlig stemt mod mig.

Men i ethvert Tilfælde har Comiteen dømt efter § 15 hvis sidste Passus — Controlcomiteen, for hvem det tillades ham at give Møde eller skriftlig at forsvare sig — Comiteen ikke har overholdt, idet jeg ikke har faaet Tilladelse til at forsvare mig — og saaledes maa Comiteens Dom være ugheldig og ulovlig. Man pleier altid at tillade selv den værste Forbryder at forsvare sig og dømmer ham ikke uhørt.

Da Tiden for Hovedgeneralforsamlingen 1867 nærmede sig, foranstaltede Hr. Krigssecretair, Toldassistent Marcé et Andragende om min Optagelse i Selskabet, underskrevet af 54 Medlemmer, indgivet til Overbestyrelsen, for af denne at blive forelagt ovennævnte Forsamling. Paa Afdelingens Generalforsamling i Kjøbenhavn, der havde at vælge Repræsentanter til bemeldte Hovedgeneralforsamling, blev Hr. Marcé valgt til Repræsentant for at kunne føre min Sag paa denne, og modtog udelukkende af den Grund Valget. Man vil heraf kunne see, at Stemningen i den kjøbenhavnske Afdeling for en overveiende Deel var for Optagelse. Hr. Marcé havde med Iver og Omhu samlet alle de Oplysninger, der vare tilgængelige for ham angaaende min Sag, og endskjøndt det ikke lykkedes Hr. Marcé nu at faae Selskabets første Forhandlingsprotokol til Gjennemsyn, havde han dog samlet saa mange Beviser paa min Skyldfrihed imod Selskabet, at enhver Uheldet eller Enhver, der vilde have sat sig ind i Sagen, derefter aldeles vilde have frikjendt mig. Hr. Marcé har viist en Utrættelighed og Opoffrelse, der er saa meget mere fortjenstlig som den ikke gjælder min Person, men min retfærdige Sag.

Hovedgeneralforsamlingen for 1867 blev afholdt fra 25de til 27de Juni.

Hr. Secretair Marcé henvendte sig til Selskabets Formand Hr. Holst og forlangte min Sag foretaget den første Dag, da den ifølge Dagsordenen skulde foretages først blandt de første tre Puncter, men hertil svarede, at da Viceformanden, der var i Besiddelse af nogle Papirer Sagen vedkommende, var bortreist, var det bedst at vente, til han kom tilbage den følgende Dag. Den anden Dag forespurgte Hr. Marcé om

Sagen kunde nyde Fremme, men der svarede nu, at det ikke kunde skee før paa Forsamlingens tredie og sidste Dag.

Medlemmerne mødte Kl. 9 Formiddag og vedbleve med $\frac{1}{2}$ Times Afbrydelse at forhandle indtil Kl. 4 Eftermiddag, og kunde altsaa nok langt hen paa Rødet være trætte og kjede af det.

Paa den tredie Dag endelig — Viceformanden viste sig ikke — da Klokken manglede 5 Minutter i 4, kom Sagen for, og jeg har her fremsat et Referat efter Selskabets Protocol, der velvillig er mig overladt af en af de kjøbenhavnske Repræsentanter, tilligemed de to foregaaende Punkter, der vistnok ville see underlige ud, naar man betragter den senere Afstemning. Jeg har naturligviis udeladt Controlcomiteens her tidligere afgivne Betænkning.

- n) Forslag af Formanden, at en i sin tidlige Ungdom for Tyveri straffet, men senere baade som Militair og Borger hæderlig bekjendt Mand kan forblive i Selskabet, vedtages efter en varm anbefaling af Forslagsstilleren, med stærk Ufflamation.
- o) Forespørgsel, hvorvidt en i Militairtjenesten med Vand og Brød straffet Broder, bør ansees uærdig til at være i Selskabet, besvares derhen, at, naar Handlingen ikke er vanærende, maa han ifølge Lovens § 4 være berettiget til at optages og forblive i Selskabet.
- p) Formanden fremlægger følgende af Marsk og 52 andre Medlemmer af den kjøbenhavnske Afdeling indgivne Forslag: „Generalforsamlingen beslutter at gjenoptage som Medlem i Selskabet „De danske Baabenbrødre“, dette Selskabs Stifter, forhenværende Capitain i de amerikanske Nordstater's Armeé, Hr. E. A. Salomon, der som Medlem under Selskabets Nr. 1, den 28de Juni 1859 blev udslettet af jamme for Resistance. — uanset, hvad tidligere i denne Sag maatte være påseret.“

Formanden, der i denne Sag har paataget sig at være Controlcomiteens Ordfører, hævdede, at denne Sag har fundet sin Afgjørelse ved Comiteens i Henhold til den paa forrige Hovedgeneralforsamling givne Bemyndigelse affagte Dom og opløser Comiteens i den Anledning afgivne Erklæring. (See Controlcomiteens Betænkning Side 17.)

I Overensstemmelse hermed påviser han, at der ikke

er fremkommet noget nyt Motiv, der kunde anbefale Sagens Gjenoptagelse. Efterat derpaa Marcø og M. Andersen som Forslagsstillere fra forskjellige Synspuncter havde motiveret og anbefalet Forslaget, foresloges af David (Thisted), Dahl (Slagelse), m. Fl. følgende motiverede Dagsorden:

„I det Generalforsamlingen anseer sig tilstrækkelig oplyst, og ønsker Discussionen standset, udtaler den sin Overbeviisning om, at Bestyrelsen og Controlcomiteen have handlet baade lovligt og retfærdigt, og gaaer over til Dagsordenen.“

Dette Forslag blev vedtaget med overveiende Majoritet, hvorefter Dirigenten erklærede nærværende Hovedgeneralforsamling for sluttet.

Flere Talere, der vilde tale for Sagen, bleve ved Forslangendet om Afslutning afslaaede Ordet, og tager man derhos i Betragtning, at Dhr. Repræsentanter fra Provindserne kun lidet kjendte Sagen, og at det er meget vanskeligt paa en Generalforsamling at sætte sig tilgavnø ind i en Sag som min, saa vil det maaskee ikke undre Læserne, at Sagen faldt, dog ikke som Protocollen siger med overveiende Majoritet.

Lager man nu i Betragtning, at Formanden, med den begejstrede Beltalenhed som en kongelig Skuespiller kan være i Besiddelse af, opfordrede Forsamlingen til at optage den under n anførte Mand — hvilket fra et human Standpunkt var fuldkommen rigtigt — og derved gjorde Brud paa Lovens § 4 uden først at have forandret denne, saa er det høist mærkværdigt, at han med ligesaa stor Beltalenhed satte sig imod min Optagelse, hvorved intet Brud paa Lovene vilde have været begaaet.

Men maaskee den ærede Formand vilde være consequent: den ovenfor anførte Mandø Optagelse var imod Loven — min Ikke-Optagelse var det ogsaa.

Da nu Selskabets øverste Myndighed havde dømt, og alt Forsvar hidtil havde været mig afslaaet, besluttede jeg, for dog at gjøre nogle af Vaabenbrødrene bekjendte med Sagens egentlige Sammenhæng, at indkalde en Forsamling af Vaabenbrødre.

En saadan fandt Sted i Biingaardstræde Nr. 6, 1. Sal i August 1867. Der mødte omtrent 50 Vaabenbrødre, der efterat alle Papirer og Beviisligheder vare fremlagte, eenstemmigt vare af den Formening, at jeg ikke alene havde den fuldstændigste

Ret, men ogsaa, at jeg var bleven i høieste Grad uretfærdig behandlet.

Noget Tid efter læste jeg i Selskabets Blad for September Følgende:

„Da der i den senere Tid har været saa megen Tale om, hvem der er den egentlige Stifter af „Selskabet de danske Baabenbrødre“, har Baabenbroder Nr. 2, Invalid Nielsen, efter Opfordring af Selskabets Formand, Krigssassessor Meilinger og Skoleinspecteur Bohnsen afgivet nedenstaaende Erklæring:

„Førend Pension-Forhøielsen i 1858 blev tilstaaet Invaliderne af Invalidefondet, fattede jeg den Tanke at stifte et Selskab til Understøttelse for Invaliderne, da jeg derved troede at kunne virke paa Rigsdagen og faae den til at give os et Tillæg. Da Stiftelsen af dette Selskab saldt bort ved, at det ovenfor omtalte Tillæg blev bevilget uden vor Medvirking, besluttede jeg dog at udføre denne Tanke ved at forene Alle, som havde tjent i Krigen, til en gjensidig Understøttelse. Jeg talte om denne Sag til Hr. L. A. Salomon, men han afflog at deeltage deri. Senere talte jeg atter med ham om Sagen, men han nægtede atter at deeltage. Først ved den tredie Samtale bleve vi enige om dog at gjøre et Forsøg. De Love, som jeg i Forening med Emkin (Typograf) havde gjort Udlast til, modtog Hr. Salomon af min Haand, hvorefter jeg henvendte mig til Lieutenant Brink, og Hr. Salomon gik til Lieutenant Munch, hvorefter vi saaledes hos Hr. Brink om Aftenen og besluttede oftere at komme sammen for at tage Bestemmelser om Udførelsen af Planen. Efter flere Møder besluttede vi gennem Bladene at sammenkalde Enhver, som havde tjent i Krigen til Lands og til Vand. Det første Møde afholdtes i nuværende Stolemager Hansens Gaard paa Hjørnet af Kanalen og Kongens Nytorv, hvor „Selskabet de danske Baabenbrødre“ blev stiftet, og hvor Hr. Salomon af os: Brink, Munch, Nielsen og een Mand til, hvis Navn jeg har forglemt, blev valgt til Ordsører.“

H. Nielsen,

Nr. 2.

Hr. Nielsen, der er den oftere i Bestyrelsen omtalte Nielsen, siger, at han dog besluttede at udføre Tanken, at stifte et Selskab til Understøttelse for Invaliderne; men da Selskabet de danske Baabenbrødre har ved Siden af denne Tanke flere — ganske andre Tanker end denne ene — saa tilføjer Hr. Nielsen jo selv her, paa en rigtignok usforvarende Raade, at Tanken eller Tankerne, der ere nedlagte i Baabenbrødrenes Program, ikke ere hans.

Hr. N. siger endvidere, at han talte om denne Sag til mig, og at vi først ved den tredie Samtale bleve enige om, at gjøre et Forsøg.

Hr. N. har en ikke ganske klar Huskommelse.

Da jeg en Dag saae Hr. N. i Alleen tilhøre udenfor Besterport, henvendte jeg mig til ham og fortalte ham Planen til Selskabet, hvorefter Hr. N. sagde mig, at han vilde gaae ind paa Sagen, naar jeg vilde forandre Programmet til, at der alene skulde virkes for Invaliderne — og for den fra Krigsaarene lovede Medaille, men andre Formaal vilde han ikke vide af. Derefter opsøgte jeg Hr. N. to Gange og først ved vor tredie Sammenkomst lovede han, at ville medhjælpe til den fuldstændige Idees Fremme; man seer saaledes, at det kun er en lille Huskommelsesfeil, Hr. N. her gjør sig skyldig i.

„De Love, som Hr. N. i Forening med Emkin havde gjort Udkaft til, modtog jeg (Salomon) af Hr. N.'s Haand.“

Det er uheldigt for Hr. N., at han paakalder et Vidne (Emkin), der er død — jeg har ogsaa Vidner i denne Sag, — men de ere lyslevende. Hr. N. siger slet ikke, hvad disse Love indeholdt, ligesom han ikke paaviser en eneste § af dem i Baabenbrødrenes Love, og jeg kan ikke erindre, at have modtaget dem af Hr. N. eller nogenfinde at have vidst, at de eksisterede før nu.

„Jeg (Nielsen) henvendte mig til Lieutenant Brind og Hr. Salomon gik til Lieutenant Munch, hvorefter vi samledes hos Hr. Brind om Aftenen.“

Hr. N. mødte ikke paa det første Møde, hvorimod han indfandt sig paa det andet og her saae Hr. Brind og Hr. Nielsen for første Gang. Jeg havde derimod kjendt Hr. Brind i flere Aar, havde boet hos ham og kom daglig i hans Huus, saa man tydelig kan see, at Hr. Nielsens Huskom-

melse løber lidt aved om. Det er dog indlysende, at naar jeg var saa nøie bekendt med Hr. Brinck, Hr. Nielsen da ikke behøvede at henvende sig til ham, for at forklare ham Planen og faae ham til at gaae ind paa den, ligesom Hr. Brinck heller aldrig havde kjendt Nielsen eller talt med ham, førend paa det andet Møde.

Men jeg har ganske andre Beviser mod Hr. Nielsen, naar han gjør Paastand paa at ville være Selskabets Stifter.

Hr. N. har flere Gange, naar han sammen med Hr. Brinck forlod vore Møder, yttret, det var dog en god Idee, Salomon der fik med det Selskab, og han er ogsaa Mand for at sætte den igjennem &c. Men hvad mere er, Hr. N. har selv tilligemed Selskabets første Bestyrelse i Selskabets første Forhandlingsprotokol underskrevet, at L. A. Salomon er Stifter af Selskabet de danske Baabenbrødre.

Denne Forhandlingsprotokol er i Overbestyrelsens Bærge; hvorfor har da den nuværende Overbestyrelse kundgjort Hr. Niensens Erklæring, der er stik mod den, som Bestyrelsen maatte vide, findes i Forhandlingsprotokollen?

Og hvad endnu mere er, Hr. N. har i mange Bidners Overværelse erklæret mig for at være Selskabets Stifter. Dette gik til paa følgende Maade:

Hr. Sekretair Marc, der i 1863 fungerede som det samlede Selskabs Revisor, havde, ved at gennemgaae Selskabets Bøger og Papirer, opdaget, at Selskabet havde en Stifter, hvis Navn var anført at være L. A. Salomon, uden at dette Factum nogenfinde havde været fremsørt eller været bekendt blandt det store Flertal af Baabenbrødrene, medens Alle antog Hr. Johansen for at være Stifter. Dette foranledigede Hr. Sekretair Marc til at søge yderligere Oplysninger, deels i Selskabets Archiv og deels blandt de tidligste Baabenbrødre, hvorved han erfarede den Forsølgelse og ærekrænkende Medfart, jeg havde lidt.

Uden nogenfinde at have seet eller kjendt mig, besluttede Hr. Marc at indstille den Mand, der havde stiftet Selskabet, til at optages som Væresmedlem, og indførte dette Forslag i Forslagsprotocollen den 24de Marts 1863 paa et Selskabsmøde.

Da Hr. N., der var tilstede samme Aften, erfarede dette,

gjorde han, istedetfor at oplyse Hr. Marc herom, de, der sad i hans Nærhed, opmærksomme paa, at han ligesaa godt som Salomon kunde gjøre Fordring paa, at have stiftet Selskabet. Da Hr. Sekretair Marc hørte dette, henvendte han sig til Hr. Brink, der ligeledes var tilstede, og fortalte denne, hvad Nielsen havde sagt. Derefter gik Dhrr. Brink og Marc hen til Nielsen og spurgte ham, om han turde driste sig til at paa-
staae, at han havde stiftet Selskabet de danske Baabenbrødre, hvortil Hr. Nielsen, i Modstrid med hvad han tidligere havde sagt, svarede: „nei, det turde han ingenlunde, Salomon var den, der havde stiftet Selskabet, og med hvad han tidligere havde sagt, havde han meent at han havde været med fra først af“. Denne Erklæring hørte, foruden Dhrr. Marc og Brink, ogsaa Dhrr. Stolemager Carlsen og Sadelmager Hansen; hvilke Herrer have tilbudt med Ged, om fordres, at bevidne det, og endnu Flere, hvis Navne jeg ikke nu erindrer.

Jeg troer saaledes, at jeg baade ved Vidner og ved skriftlige Beviser kan godtgjøre, at være Selskabet de danske Baabenbrødres Stifter — forsaavidt der skal være Tale om en Stifter.

Imidlertid forbauser det mig, at Selskabets Formand Hr. Skuespiller Holst ikke var bekendt med alt dette, men derimod saa let har ladet sig føre bag Lyset.

Da Hr. Nielsens i Bladet indrykkede Erklæring var en indirekte Beskyldning mod mig, for at have fareet med Usandhed, og da al anden Afgang til at retfærdiggjøre mig for Selskabet var mig afslaaen, besluttede jeg at afholde et Møde endnu, hvortil jeg, foruden enhver Baabenbrøder, der var velvillig stemt imod mig, tillige ærbødigt indbød Overbestyrelsens Formand Hr. Holst, Controlcomiteen, samt Baabenbrøder Nr. 2 Invalid S. Nielsen. Der mødte mellem 200—300 Baabenbrødre; men hverken Formanden, Controlcomiteen — maaskee paa et enkelt Medlem nær — eller Hr. Nielsen vare mødte.

Efter at jeg havde forelagt alle Oplysninger, min Sag mod Selskabets Myndigheder betræffende, havde jeg den Glæde, at Forsamlingen eenstemmig udtalte sig for min Sags Retfærdighed, og der blev foreslaaet, at man skulde indkalde en Generalforsamling for Afdelingen i Kjøbenhavn, som da skulde optage mig som Medlem, thi man meente, at min Optagelse som

Medlem alene vedkom Afdelingen i Kjøbenhavn, og i hvert Fald først maatte have været for paa en Generalforsamling i den Kjøbenhavnske Afdeling, før den kunde gaae til Controlcomiteen. Der blev strax underkrevet et Andragende til Bestyrelsen for Afdelingen i Kjøbenhavn om Afholdelsen af en Generalforsamling i ovennævnte Siemed, undertegnet af 104 Medlemmer.

Denne Generalforsamling er ikke til Dato bleven afholdt, idet den Kjøbenhavnske Afdelings Bestyrelse støttede sin Bægning mod at indkalde den, paa Controlcomiteens her tidligere fremsatte Dom og Hoved-Generalforsamlingens Dagsorden. Afdelingsbestyrelsen har loyalt sendt sin Motivering og Comiteens Dom trykt til de 104 Medlemmer og har uddeelt den til enhver Vaabenbrøder, der ønskede at besidde den.

Det forekommer mig, eftersom jeg kun er udslettet for Restance, hvilken jeg ikke har faaet Lov til at betale; ligesom § 15 ikke kan anvendes paa mig, idet der ikke, hverken fra Afdelingsbestyrelse eller Medlemmer er skeet Indsigelse mod mig, og eftersom der ikke først er afholdt en Generalforsamling af Afdelingen i Kjøbenhavn, mit rette Forum, og saaledes denne først adspurgt, hvorved i hvert Fald Controlcomiteen ikke har holdt sig § 15 efterrettelig — det forekommer mig, gjentager jeg, at den Kjøbenhavnske Afdelingsbestyrelse var fuldkommen berettiget til at indkalde den forlangte Generalforsamling, men maaskee frygter den Kollision med den eneældige Overbestyrelse?

Jeg har nu fremsat min, blandt Vaabenbrødrene i Kjøbenhavn saa bekjendte Sag; det skulde glæde mig, om ogsaa Vaabenbrødrene i Provindjerne vilde gjøre sig bekjendte med den.

Skulde jeg have fornærmet Nogen i dette Skrift, da gjør det mig ondt; men jeg har kun fremstillet Fakta og været nødt til at nævne adskillige Mænds Navne, hvilket jeg helst vilde have undladt. Man maa vel erindre, at det aldrig har været mig forundt at forsvare mig i Selkabet. Og hermed være dette Skrift anbefalet til de danske Vaabenbrødre og enhver rettænkende Læser.